

HALFORD v. ZDRUŽENO KRALJESTVO
(Eur. Court H.R., 25. 6. 1997, Reports 1997-III)

1. - 8. [...]

9. Maja 1983 je bila ga. Halford imenovana za pomočnico poveljnika policije v Merseysidu. [...]

10. V naslednjih sedmih letih se je osemkrat prijavila za mesto namestnika poveljnika policije. Za napredovanje na to mesto je bilo potrebno soglasje urada za notranje zadeve, to pa je bilo umaknjeno zaradi priporočila poveljnika policije v Merseysidu. [...]

11. Po nadaljnji odklonitvi napredovanja februarja 1990 je ga. Halford 4. junija začela postopek pred delovnim sodiščem, zatrjujoč da je bila spolno diskriminirana.

16. Ga. Halford je imela svojo pisarno in dva telefona, od katerih je bil en za zasebno uporabo. Telefona sta bila del notranje mreže policije v Merseysidu, telekomunikacijskega sistema zunaj javnega omrežja. Glede uporabe telefonov ji niso bile naložene nikakršne prepovedi niti ji niso bila dana posebna navodila, izvzemši zagotovilo poveljnika, za katerega je prosila in ga pridobila kmalu po uvedbi postopka pred delovnim sodiščem, da ji je dovoljeno sodelovati v postopku tudi med opravljanjem uradnih dolžnosti, kar je vključevalo tudi uporabo telefona.

[...]

17. Zatrjevala je, da so bili klici, opravljeni z njenega domačega telefona in telefonov v pisarni, nadzorovani, da bi bila njihova vsebina uporabljena proti njej v postopku glede diskriminacije. [...]

18. - 20. [...]

21. Zakon o nadzoru nad telekomunikacijami iz leta 1985 je bil sprejet po sodbi Sodišča v primeru Malone v. Združeno kraljestvo, 2. 8. 1984. [...]

22. - 25. [...]

26. Zakon je postavil natančna pravila za izdajanje odredb [za nadzor komunikacij]. [...]

27. - 35. [...]

36. [Omenjeni] zakon iz leta 1985 [pa] se ne nanaša na telekomunikacijske sisteme zunaj javne mreže, kakršen je notranji sistem na sedežu policije v Merseysidu.

37. [...]

38. V njeni vlogi Komisiji 22. aprila 1992 se je ga. Halford pritožila, da je nadzor nad klici iz njene pisarne [...] predstavljal nedovoljen poseg v njeno zasebno življenje [...] po 8. členu Konvencije [...]

39. - 43. [...]

44. Po mnenju Sodišča je glede na preteklo judikaturu jasno, da sodijo klici tako iz poslovnih prostorov kot tudi z doma pod „zasebno življenje” in „dopisovanje” po 1. odstavku 8. člena. [...]

45. Nikakršnega dokaza ni, da je bilo ge. Halford kot uporabnici notranjega telekomunikacijskega sistema na policijski postaji v Merseysidu dano kakršnokoli opozorilo, da bodo klici na tem sistemu podvrženi nadzoru. Sodišče meni, da je glede teh klicev razumno pričakovala zasebnost, njeno pričakovanje pa je podkrepila še vrsta drugih dejavnikov. Kot pomočnica poveljnika je sama uporabljala svojo pisarno, kjer sta bila dva telefona, pri čemer je bil en od njiju namenjen posebej za njeno zasebno uporabo. Nadalje ji je bilo v odgovor na memorandum dano zagotovilo, da lahko telefona uporablja za namene postopka zaradi diskriminacije [...].

46. - 47. [...]

48. [...] Dokazi opravičujejo zaključek, da je obstajala razumna verjetnost, da je klice ge. Halford iz njene pisarne nadzorovala policija v Merseysidu z osrednjim ciljem zbrati gradivo za njeno obrambo v postopku zaradi diskriminacije. Ta nadzor je pomenil „vmešavanje javne oblasti” v smislu 2. odstavka 8. člena.

49. - 50. [...]

51. Sodišče ugotavlja, da se zakon iz leta 1985 ne nanaša na notranje komunikacijske sisteme, ki jih upravljajo javne oblasti, kakršen je bil sistem na sedežu policije v Merseysidu, in da v domačem pravu [Anglije in Walesa] ni drugega predpisa, ki bi urejal nadzor nad telefonskimi klici znotraj takih sistemov. Zato ni mogoče reči, da je bilo vmešavanje „določeno z zakonom” v smislu 2. odstavka 8. člena Konvencije, ker domače pravo ge. Halford ni zagotovilo zadostne zaščite pred vmešavanjem policije v njeno pravico do zasebnega življenja in dopisovanja.

Glede nadzora klicev, opravljenih preko telefonov v pisarni ge. Halford, je torej prišlo do kršitve 8. člena.

[...]